

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

6. maj 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 155/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 155/02	Sag C-118/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. marts 2019 — Zsuzsanna Dunai mod ERSTE Bank Hungary Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 2 — artikel 6, stk. 1 — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — kursforskel — erstatning af et urimeligt vilkår, der er erklæret ugyldig, med en lovbestemmelse — kursrisiko — opretholdelse af aftalen efter ophævelsen af det urimelige vilkår — national ordning for ensartet fortolkning af retlige bestemmelser).....	2
---------------	--	---

2019/C 155/03	Sag C-128/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2019 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annullationsøgsmål — direktiv (EU) 2016/2284 — nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer — vedtagelse af EU-retsakter — lovgivningsprocedurens forløb — artikel 4, stk. 3, TEU — princippet om loyalt samarbejde — faktisk udøvelse af EU-lovgivers skønsbeføjelse — konsekvensanalyse — tilstrækkelig vurdering af den anfægtede retsakts virkninger — artikel 5, stk. 4, TEU — proportionalitetsprincippet — artikel 4, stk. 2, TEU — medlemsstaternes lighed over for traktaterne — artikel 191, stk. 2, TEUF — Unionens politik på miljøområdet — hensyntagen til forskelligartetheden af områderne i Den Europæiske Union — retslig prøvelse).....	3
2019/C 155/04	Sag C-221/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2019 — M.G. Tjebbes m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — statsborgerskab i en medlemsstat og i en tredjestat — fortabelse ex lege af statsborgerskab i en medlemsstat og af unionsborgerskab — følger — proportionalitet).....	4
2019/C 155/05	Sag C-399/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsel af affald — Den Tjekkiske Republiks afslag på at tage blandingen TPS-NOLO (Geobal), der er overført fra denne medlemsstat til Polen, tilbage — spørgsmål om, hvorvidt der er tale om affald — bevisbyrde — bevis).....	5
2019/C 155/06	Sag C-428/17 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. marts 2019 — Meta Group Srl mod Europa-Kommissionen (Appel — voldgiftsbestemmelse — tilkudsaftaler indgået inden for rammene af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — tilkudsaftaler indgået inden for rammene af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) — beløb, som Europa-Kommissionen angiveligt skylder i forbindelse med opfyldelsen af aftalerne — restbeløb, der skal betales af det samlede finansielle bidrag, som blev tildelt sagsøgeren — erstatningsansvar inden for kontrakt).....	5
2019/C 155/07	Sag C-437/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2019 — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mod EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af nationalitet — ret til årlig betalt ferie afhængigt af arbejdstagerens anciennitet hos arbejdsgiveren — alene delvis medregning af tidligere beskæftigelsesperioder tilbagelagt hos andre arbejdsgivere — socialret — forskelle mellem medlemsstaternes ordninger og lovgivninger).....	6
2019/C 155/08	Sag C-449/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — A & G Fahrschul-Akademie GmbH mod Finanzamt Wolfenbüttel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 132, stk. 1, litra i) og j) — fritagelse til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse — skole- og universitetsundervisning — begreb — køreskoleundervisning givet af en køreskole).....	7
2019/C 155/09	Sag C-557/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2019 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod Y.Z., Z.Z. og Y.Y. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — artikel 16, stk. 2, litra a) — artikel 17 — inddragelse af opholdstilladelsen for et familiemedlem til en tredjelandstatsborger — tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — artikel 9, stk. 1, litra a) — fortabelse af denne status — svig — manglende kendskab til svigen).....	7

2019/C 155/10	Sag C-635/17: Domstolens dom (Andet Afdeling) af 13. marts 2019 — E mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — indvandringspolitik — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — undtagelser fra direktivets anvendelsesområde — artikel 3, stk. 2, litra c) — undtagelse af personer med subsidær beskyttelse — udvidelse af retten til familiesammenføring i national ret til at omfatte de nævnte personer — Domstolens kompetence — artikel 11, stk. 2 — manglende officiel dokumentation for familiemæssig tilknytning — forklaringer, der ikke anses for at være tilstrækkeligt plausible — forpligtelser for medlemsstaternes myndigheder til at foretage yderligere undersøgelser — grænser)	8
2019/C 155/11	Sag C-647/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2019 — Skatteverket mod Srf konsulterna AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 53 — levering af ydelser, der består i at give adgang til arrangementer inden for undervisning — stedet for afgiftspligtige transaktioner)	9
2019/C 155/12	Sag C-666/17 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2019 — AlzChem AG mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 2, tredje led — generel formodning for fortrolighed med hensyn til dokumenter, der vedrører en undersøgelsesprocedure på området for statsstøtte — rækkevidde)	10
2019/C 155/13	Sag C-695/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — Metirato Oy, under konkurs mod Suomen valtio/Verohallinto og Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin käräjäoikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2010/24/EU — gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger — artikel 13, stk. 1 — artikel 14, stk. 2 — tvangsinddrivelse af den bistandssøgende medlemsstats fordringer, der foretages af myndighederne i den bistandssøgte medlemsstat — sag vedrørende et krav om omstødelse af betalingen af disse fordringer til fordel for konkursmassen for et selskab, der har hjemsted i den bistandssøgte medlemsstat — den sagsøgte part i denne sag — fastsættelse)	11
2019/C 155/14	Sag C-724/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. marts 2019 — Vantaan kaupunki mod Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — erstatning for en skade, som er forvoldt af et kartel, der er forbudt i henhold til denne artikel — fastlæggelse af den enhed, der er erstatningsansvarlig — flere på hinanden efterfølgende juridiske enheder — begrebet »virksomhed« — kriterium om økonomisk kontinuitet)	11
2019/C 155/15	Sag C-21/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. marts 2019 — Textilis Ltd og Ozgur Keskin mod Svenskt Tenn Aktiebolag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea hovrätt — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — EU-varemærker — begrebet »udformning« — udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi — todimensionalt varemærke — figurmærke, der ligeledes udgør et værk i ophavsretlig forstand — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii) — forordning (EU) 2015/2424)	12
2019/C 155/16	Sag C-134/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. marts 2019 — Maria Vester mod Rijksinstituut voor ziekte — en invaliditeitsverzekering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — sociale sikringsordninger — ydelser ved invaliditet — artikel 45 TEUF og 48 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — forordning (EF) nr. 883/2004 — forskellige erstatningsordninger fra medlemsstat til medlemsstat — »ventetid ved uarbejdsdygtighed« — varighed — tildeling af godtgørelse i anledning af uarbejdsdygtighed — ulemper for vandrende arbejdstagere)	13
2019/C 155/17	Sag C-174/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. marts 2019 — Jean Jacob og Dominique Lennertz mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — indkomstskat — lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning — pension modtaget i en anden medlemsstat end bopælsstaten — metoder til beregning af fritagelsen i bopælsmedlemsstaten — tab af en del af tildelingen af visse skattemæssige fordele)	14

2019/C 155/18	Sag C-195/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. marts 2019 — straffesag mod B.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — direktiv 92/83/EØF — artikel 2 — begrebet »øl«— drikkevarer fremstillet ud fra en urt, som er fremstillet af en blanding med et højere indhold af glukose end malt — kombineret nomenklatur — pos. 2203 (øl fremstillet af malt) eller 2206 (andre gærede drikkevarer))	14
2019/C 155/19	Sag C-372/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 14. marts 2019 — Ministre de l'Action et des Comptes publics mod hr. og fru Dreyer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Nancy — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 3 — materielt anvendelsesområde — opkrævninger af indtægter af formue tilhørende en fransk statsborger, der er tilsluttet den schweiziske sociale sikringsordning — opkrævninger til finansiering af to ydelser, der administreres af den franske Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (national solidaritetsfond til fordel for ældre og handicappedes selvstændighed) — direkte og tilstrækkelig relevant sammenhæng med visse sociale sikringsgrene — begrebet »sociale sikringsydelser«— individuel bedømmelse af ansøgerens personlige behov — hensyntagen til ansøgerens ressourcer ved beregningen af ydelsernes størrelse)	15
2019/C 155/20	Sag C-510/18 P: Appel iværksat den 3. august 2018 af Prada SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. juni 2018 i sag T-111/16 — Prada mod EUIPO	16
2019/C 155/21	Sag C-631/18: Sag anlagt den 8. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	16
2019/C 155/22	Sag C-733/18 P: Appel iværksat den 23. november 2018 af Sevenfriday AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. september 2018 i sag T-449/17 — Sevenfriday mod EUIPO	17
2019/C 155/23	Sag C-734/18 P: Appel iværksat den 23. november 2018 af Sevenfriday AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. september 2018 i sag T-448/17 — Sevenfriday mod EUIPO	17
2019/C 155/24	Sag C-808/18: Sag anlagt den 21. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Ungarn	18
2019/C 155/25	Sag C-20/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Wien (Østrig) den 15. januar 2019 — kunsthaus muerz gmbh mod Zürich-Versicherungs AG	19
2019/C 155/26	Sag C-41/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 23. januar 2019 — FX mod GZ, repræsenteret af sin mor i dennes egenskab af værge	20
2019/C 155/27	Sag C-44/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 24. januar 2019 — Repsol Petróleo, S.A. mod Administración del Estado	20
2019/C 155/28	Sag C-45/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña (Spanien) den 24. januar 2019 — Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A.mod Ayuntamiento de A Coruña	21
2019/C 155/29	Sag C-59/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29. januar 2019 — Wikingerhof GmbH & Co. KG mod Booking.com BV	22
2019/C 155/30	Sag C-72/19 P: Appel iværksat den 30. januar 2019 af Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh og Khadiga Mahmoud El Gammal til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 22. november 2018 i de forenede sager T-274/16 og T-275/16, Saleh Thabet m. fl. mod Rådet	23

2019/C 155/31	Sag C-76/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 31. januar 2019 — Direktor na Teritorialna direksia Yugozapadna Agentsia »Mitnitsi« pravopriemnik na Mitnitsa Aerogara Sofia mod »Curtis Balkan« EOOD	24
2019/C 155/32	Sag C-87/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 7. februar 2019 — TV Play Baltic AS mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija	26
2019/C 155/33	Sag C-93/19 P: Appel iværksat den 6. februar 2019 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 27. november 2018 i sag T-315/17, Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten .	27
2019/C 155/34	Sag C-104/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 11. februar 2019 — Donex Shipping and Forwarding BV mod Staatssecretaris van Financiën	28
2019/C 155/35	Sag C-120/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. februar 2019 — X mod College van burgemeester en wethouders van Purmerend og Tamoil Nederland BV	28
2019/C 155/36	Sag C-177/19 P: Appel iværksat den 22. januar 2019 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Europa-Kommissionen	29
2019/C 155/37	Sag C-178/19 P: Appel iværksat den 22. februar 2019 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen	31
2019/C 155/38	Sag C-179/19 P: Appel iværksat den 23. februar 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen	32
2019/C 155/39	Sag C-186/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. februar 2019 — Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG og Supreme Fuels Trading Fze mod Supreme Headquarters Allied Powers Europe	33
2019/C 155/40	Sag C-193/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö (Sverige) den 27. februar 2019 — A mod Migrationsverket	34
2019/C 155/41	Sag C-206/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 5. marts 2019 — SIA »KOB« mod Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija	34
Retten		
2019/C 155/42	Sag T-98/16, T-196/16 og T-198/16: Rettens dom af 19. marts 2019 — Italien m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — intervention ved et privatretligt bankkonsortium til fordel for et af dets medlemmer — medlemsstatens centralbanks tilladelse til interventionen — afgørelse, som fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — annulationssøgsmål — begrebet »statsstøtte« — tilregnelser til staten — statsmidler)	36
2019/C 155/43	Sag T-220/16: Rettens dom af 12. marts 2019 — Perry Ellis International Group mod EUIPO (PRO PLAYER) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket PRO PLAYER — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])	37

2019/C 155/44	Forenede sager T-282/16 og T-283/16: Rettens dom af 19. marts 2019 — Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen (Statsstøtte — postsektoren — kompensation for de nettoomkostninger, der skyldes forsyningspligten — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — begrundelsespligt — ligebehandling — proportionalitet — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed)	37
2019/C 155/45	Sag T-310/16: Rettens dom af 20. marts 2019 — Foshan Lihua Ceramic mod Kommissionen (Dumping — import af keramiske fliser med oprindelse i Kina — artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 17 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 17 i forordning (EU) 2016/1036) — afslag på at tildele status som ny eksporterende producent som omhandlet i artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 — stikprøveudtagning — individuel undersøgelse — fortrolighed).....	38
2019/C 155/46	Sag T-138/17: Rettens dom af 20. marts 2019 — Prim mod EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket PRIMED — de ældre nationale figurmærker PRIM S.A., PRIM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS og GRUPO PRIM — reel brug af de ældre varemærker — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk.2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — ret til kontradiktion — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001) — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — kvalificering af yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))	39
2019/C 155/47	Sag T-237/17: Rettens dom af 20. marts 2019 — Spanien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Spanien — kriteriet om anerkendelse af en producentorganisation — artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 — finansiel korrektion).....	40
2019/C 155/48	Sag T-760/17: Rettens dom af 20. marts 2019 — Meesenburg Großhandel mod EUIPO (Triotherm+) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Triotherm+ — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — ret til kontradiktion)	41
2019/C 155/49	Sag T-762/17: Rettens dom af 20. marts 2019 — Grammer mod EUIPO (Gengivelse af en geometrisk figur) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en geometrisk figur — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]).....	41
2019/C 155/50	Sag T-777/17: Rettens dom af 21. marts 2019 — Pan mod EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket TOBBIA — det ældre figurmærke Peppa Pig — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])	42
2019/C 155/51	Sag T-133/18: Rettens dom af 19. marts 2019 — IQ Group Holdings Bhd mod EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Lumiqs — det ældre EU-ord- og figurmærke Lumix — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001).....	43
2019/C 155/52	Sag T-784/17: Rettens kendelse af 12. marts 2019 — Strabag Belgium mod Parlamentet (Annullationssøgsmål — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til andre tilbudsgivere — den anfægtede retsakt erstattet, mens sagen verserer — bortfald af tvistens genstand — ufornuddent at træffe afgørelse).	43
2019/C 155/53	Sag T-156/18: Rettens kendelse af 8. marts 2019 — Legutko og Poręba mod Parlamentet (Passivitetssøgsmål — regler for institutionerne — Parlamentets forretningsorden — artikel 130 — bilag II — forespørgsel til skriftlig besvarelse — anmodning om fremsendelse til Rådet — meddelelse af afgørelsen om afvisning af spørgsmålet — opfordring til at handle — Parlamentets stillingtagen — påstand om påbud — afvisning).....	44

2019/C 155/54	Sag T-129/19: Sag anlagt den 25. februar 2019 — Necci mod Kommissionen.....	45
2019/C 155/55	Sag T-134/19: Sag anlagt den 28. februar 2019 — AM mod EIB	46
2019/C 155/56	Sag T-140/19: Sag anlagt den 4. marts 2019 — ZU mod Kommissionen.....	47
2019/C 155/57	Sag T-145/19: Sag anlagt den 7. marts 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen.....	47
2019/C 155/58	Sag T-149/19: Sag anlagt den 8. marts 2019 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — Jumbo Africa (Gengivelse af en menneskelig figur over et våbenskjold)	48
2019/C 155/59	Sag T-152/19: Sag anlagt den 8. marts 2019 — Brunswick Bowling Products mod Kommissionen.....	49
2019/C 155/60	Sag T-153/19: Sag anlagt den 11. marts 2019 — European Union Copper Task Force mod Kommissionen	51
2019/C 155/61	Sag T-154/19: Sag anlagt den 11. marts 2019 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten	52
2019/C 155/62	Sag T-155/19: Sag anlagt den 12. marts 2019 — AP mod EIF.....	53
2019/C 155/63	Sag T-159/19: Sag anlagt den 14. marts 2019 — Bog-Fran mod EUIPO — Fabryki Mebli »Forte« (Furniture)	54
2019/C 155/64	Sag T-160/19: Sag anlagt den 14. marts 2019 — LTTE mod Rådet	54
2019/C 155/65	Sag T-167/19: Sag anlagt den 14. marts 2019 — Tempus Energy Germany og T Energy Sweden mod Kommissionen.....	55
2019/C 155/66	Sag T-169/19: Sag anlagt den 19. marts 2019 — Style & Taste mod EUIPO — The Polo/Lauren Company (Gengivelse af en polospiller)	56
2019/C 155/67	Sag T-170/19: Sag anlagt den 20. marts 2019 — Sherpa Europe mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT).....	57
2019/C 155/68	Sag T-311/18: Rettens kendelse af 5. marts 2019 — Buck mod EUIPO — Unger Holding (BUCK)	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 155/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 148 af 29.4.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 139 af 15.4.2019

EUT C 131 af 8.4.2019

EUT C 122 af 1.4.2019

EUT C 112 af 25.3.2019

EUT C 103 af 18.3.2019

EUT C 93 af 11.3.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. marts 2019 — Zsuzsanna Dunai mod ERSTE Bank Hungary Zrt
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)**

(Sag C-118/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 2 — artikel 6, stk. 1 — aftale om lån optaget i udenlandsk valuta — kursforskel — erstatning af et urimeligt vilkår, der er erklæret ugyldig, med en lovbestemmelse — kursrisiko — opretholdelse af aftalen efter ophævelsen af det urimelige vilkår — national ordning for ensartet fortolkning af retlige bestemmelser)

(2019/C 155/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zsuzsanna Dunai

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt

Konklusion

1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at:

— den ikke er til hinder for en national lovgivning, der forhindrer den domstol, som sagen indbringes for, i at give medhold i en påstand om annullation af en aftale om lån, der er baseret på den urimelige karakter af et kontraktvilkår vedrørende kursforskellen, som det i hovedsagen omhandlede vilkår, forudsat at konstateringen af den urimelige karakter af et sådant vilkår gør det muligt at genoprette den retlige og faktiske situation, som forbrugeren ville have befundet sig i, såfremt det urimelige vilkår ikke havde eksisteret

- den er til hinder for en national lovgivning, der under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede forhindrer den domstol, som sagen indbringes for, i at give medhold i en påstand om annullation af en aftale om lån, der er baseret på den urimelige karakter af et kontraktvilkår vedrørende kursrisikoen, når det fastslås, at dette vilkår er urimeligt, og at aftalen ikke kan opretholdes uden det nævnte vilkår.
- 2) Direktiv 93/13, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er ikke til hinder for, at en overordnet retsinstitution i en medlemsstat med henblik på en ensartet fortolkning af retlige bestemmelser vedtager bindende afgørelser om fremgangsmåden for gennemførelsen af dette direktiv, for så vidt som disse afgørelser hverken hindrer den kompetente ret i at sikre den fulde virkning af bestemmelserne i dette direktiv og i at sikre forbrugeren effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, som den pågældende kan udlede af direktivet, eller i at forelægge Domstolen en præjudiciel anmodning herom, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2019 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-128/17) (¹)

(Annullationssøgsmål — direktiv (EU) 2016/2284 — nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer — vedtagelse af EU-retsakter — lovgivningsprocedurens forløb — artikel 4, stk. 3, TEU — princippet om loyalt samarbejde — faktisk udøvelse af EU-lovgivers skønsbeføjelse — konsekvensanalyse — tilstrækkelig vurdering af den anfægtede retsaks virkninger — artikel 5, stk. 4, TEU — proportionalitetsprincippet — artikel 4, stk. 2, TEU — medlemsstaternes lighed over for traktaterne — artikel 191, stk. 2, TEUF — Unionens politik på miljøområdet — hensyntagen til forskellighedene af områderne i Den Europæiske Union — retslig prøvelse)

(2019/C 155/03)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Tamás og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre og A. Sikora-Kalėda, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Ungarn (ved M.Z. Fehér, G. Koós og E. Tóth, som befuldmægtigede) og Rumænien (ved C. Canțăr, R.H. Radu, A. Wellman og M. Chicu, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved K. Petersen, K. Herrmann og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Republikken Polen betaler de af Parlamentet og Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Ungarn, Rumænien og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2019 — M.G. Tjebbes m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-221/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — statsborgerskab i en medlemsstat og i en tredjestat — fortabelse ex lege af statsborgerskab i en medlemsstat og af unionsborgerskab — følger — proportionalitet)

(2019/C 155/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady og L. Duboux

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Konklusion

Artikel 20 TEUF, sammenholdt med artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat på visse betingelser fortabes ex lege, hvilket hvad angår personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører, at deres status som unionsborger og de dertil knyttede rettigheder fortabes, for så vidt som de kompetente nationale myndigheder, herunder i givet fald de nationale retter, i tilknytning hertil kan prøve følgerne af denne fortabelse af statsborgerskab og eventuelt lade de pågældende personer generhverve statsborgerskabet ex tunc i forbindelse med deres respektive ansøgning om et rejseudokument eller ethvert andet dokument, der bekræfter deres statsborgerskab. I forbindelse med denne prøvelse skal disse myndigheder og retsinstanter undersøge, om fortabelsen af statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, når dette medfører fortabelse af status som unionsborger, overholder proportionalitetsprincippet for så vidt angår virkningerne heraf for hver enkelt berørte persons situation og i givet fald for situationen for vedkommendes familiemedlemmer i forhold til EU-retten.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik(Sag C-399/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsel af affald — Den Tjekkiske Republiks afslag på at tage blandingen TPS-NOLO (Geobal), der er overført fra denne medlemsstat til Polen, tilbage — spørgsmål om, hvorvidt der er tale om affald — bevisbyrde — bevis)

(2019/C 155/05)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková, E. Sanfrutos Cano og L. Haasbeek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller og L. Dvořáková, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. marts 2019 — Meta Group Srl mod Europa-Kommissionen(Sag C-428/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — voldgiftsbestemmelse — tilskudsaftaler indgået inden for rammene af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — tilskudsaftaler indgået inden for rammene af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) — beløb, som Europa-Kommissionen angiveligt skylder i forbindelse med opfyldelsen af aftalerne — restbeløb, der skal betales af det samlede finansielle bidrag, som blev tildelt sagsøgeren — erstatningsansvar inden for kontrakt)

(2019/C 155/06)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Meta Group Srl (ved avvocato A. Formica)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Meta Group Srl betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2019 — Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mod EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland)

(Sag C-437/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af nationalitet — ret til årlig betalt ferie afhængigt af arbejdstagerens anciennitet hos arbejdsgiveren — alene delvis medregning af tidligere beskæftigelsesperioder tilbagelagt hos andre arbejdsgivere — socialret — forskelle mellem medlemsstaternes ordninger og lovgivninger)

(2019/C 155/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Sagsøgt: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Konklusion

Artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der for at fastlægge, om en arbejdstager, som sammenlagt har været beskæftiget i 25 år, har ret til at få udvidet sin årlige betalte ferie fra 5 uger til 6 uger, fastsætter, at de år, der er tilbagelagt i forbindelse med et eller flere ansættelsesforhold forud for det, der er indgået med den pågældendes nuværende arbejdsgiver, højst kan medregnes med 5 år, selv om det faktiske antal er mere end 5 år.

(¹) EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — A & G Fahrschul-Akademie GmbH mod Finanzamt Wolfenbüttel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-449/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 132, stk. 1, litra i) og j) — fritagelse til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse — skole- og universitetsundervisning — begreb — køreskoleundervisning givet af en køreskole)

(2019/C 155/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Wolfenbüttel

Konklusion

Begrebet »skole- og universitetsundervisning« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det ikke omfatter køreskoleundervisning, der gives af en køreskole som den i hovedsagen omhandlede med henblik på at opnå kørekort til køretøjer i kategori B og C1 som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2019 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod Y.Z., Z.Z. og Y.Y. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-557/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — artikel 16, stk. 2, litra a) — artikel 17 — inddragelse af opholdstilladelsen for et familiemedlem til en tredjelandsstatsborger — tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — artikel 9, stk. 1, litra a) — fortabelse af denne status — svig — manglende kendskab til svigen)

(2019/C 155/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgte: Y.Z., Z.Z. og Y.Y.

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring skal fortolkes således, at hvis der er fremlagt forfalskede dokumenter for at få udstedt opholdstilladelse til en tredjelandsstatsborgers familie-medlemmer, er den omstændighed, at disse familiemedlemmer ikke havde kendskab til dokumenternes svigagtige karakter, ikke til hinder for, at den pågældende medlemsstat inddrager opholdstilladelse i henhold til denne bestemmelse. I overensstemmelse med dette direktivs artikel 17 påhviler det imidlertid de kompetente nationale myndigheder forud herfor at vurdere disse familiemedlemmers situation individuelt ved at foretage en afbalanceret og rimelig bedømmelse af alle de foreliggende interesser.
- 2) Artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at hvis status som fastboende udlænding er blevet meddelt tredjelandsstatsborgere på grundlag af forfalskede dokumenter, er den omstændighed, at disse tredjelandsstatsborgere ikke havde kendskab til dokumenternes svigagtige karakter, ikke til hinder for, at den pågældende medlemsstat inddrager denne status i henhold til denne bestemmelse.

(¹) EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 13. marts 2019 — E mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederlandene)

(Sag C-635/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — indvandringspolitik — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — undtagelser fra direktivets anvendelsesområde — artikel 3, stk. 2, litra c) — undtagelse af personer med subsidær beskyttelse — udvidelse af retten til familiesammenføring i national ret til at omfatte de nævnte personer — Domstolens kompetence — artikel 11, stk. 2 — manglende officiel dokumentation for familiemæssig tilknytning — forklaringer, der ikke anses for at være tilstrækkeligt plausible — forpligtelser for medlemsstaternes myndigheder til at foretage yderligere undersøgelser — grænser)

(2019/C 155/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har i henhold til artikel 267 TEUF kompetence til at fortolke artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den forelæggende ret skal tage stilling til en ansøgning om familiesammenføring fra en person med subsidiær beskyttelsesstatus, når den nævnte bestemmelse i medfør af national ret er blevet gjort direkte og ubetinget anvendelig i en sådan situation.
- 2) Artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en ansøgning om familiesammenføring er blevet indgivet af en referenceperson med subsidiær beskyttelsesstatus til fordel for en mindreårig, som hun er tante og angiveligt værge for, og som bor som flygtning og uden familiemæssig tilknytning i et tredjeland, er til hinder for, at denne ansøgning afslås udelukkende med den begrundelse, at referencepersonen ikke har fremlagt nogen officiel dokumentation for den mindreåriges biologiske forældres død, og derfor for den faktiske familiemæssige tilknytning med den mindreårige, og at den forklaring, som referencepersonen har givet som begrundelse for, at hun ikke var i stand til at fremlægge en sådan dokumentation, ikke er blevet fundet plausibel af de kompetente myndigheder alene med henvisning til generelt tilgængelige oplysninger om situationen i oprindelseslandet, uden at tage hensyn til referencepersonens og den mindreåriges konkrete situation og de særlige vanskeligheder, som de ifølge deres egne udsagn har befundet sig i før og under flugten fra deres oprindelsesland.

(¹) EUT C 63 af 19.2.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2019 — Skatteverket mod Srf konsulterna AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-647/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 53 — levering af ydelser, der består i at give adgang til arrangementer inden for undervisning — stedet for afgiftspligtige transaktioner)

(2019/C 155/11)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Srf konsulterna AB

Konklusion

Artikel 53 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, skal fortolkes således, at udtrykket »adgang til arrangementer« i denne bestemmelses forstand omfatter en ydelse som den i hovedsagen omhandlede, der består i et femdages regnskabskursus, som udelukkende leveres til afgiftspligtige personer, og som forudsætter, at der sker tilmelding og betaling på forhånd.

(¹) EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2019 — AlzChem AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-666/17 P) (¹)

(Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 2, tredje led — generel formodning for fortrolighed med hensyn til dokumenter, der vedrører en undersøgelsesprocedure på området for statsstøtte — rækkevidde)

(2019/C 155/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: AlzChem AG (ved avocat A. Borsos og abogado J.A. Guerrero Pérez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) AlzChem AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2019 — Metirato Oy, under konkurs mod Suomen valtio/Verohallinto og Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin kärjäoikeus — Finland)

(Sag C-695/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2010/24/EU — gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger — artikel 13, stk. 1 — artikel 14, stk. 2 — tvangsinddrivelse af den bistanðssøgende medlemsstats fordringer, der foretages af myndighederne i den bistanðssøgte medlemsstat — sag vedrørende et krav om omstødelse af betalingen af disse fordringer til fordel for konkursmassen for et selskab, der har hjemsted i den bistanðssøgte medlemsstat — den sagsøgte part i denne sag — fastsættelse)

(2019/C 155/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin kärjäoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metirato Oy, under konkurs

Sagsøgte: Suomen valtio/Verohallinto og Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Konklusion

Artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger skal fortolkes således dels, at de finder anvendelse på en sag, hvor der er nedlagt påstand om omstødelse af betalingen af fordringer, der har været genstand for inddrivelse efter anmodning fra den bistanðssøgende medlemsstat, til fordel for konkursmassen for et selskab, der har hjemsted i den bistanðssøgte medlemsstat, når denne sag er baseret på en indsigelse mod eksekutionsforanstaltninger som omhandlet i nævnte artikel 14, stk. 2, dels, at den bistanðssøgte medlemsstat som omhandlet i disse bestemmelser skal anses for at være den sagsøgte part i nævnte sag, uden at det herved har betydning, om beløbet for disse fordringer er adskilt fra denne medlemsstats aktiver eller er sammenblandet med disse.

⁽¹⁾ EUT C 83 af 5.3.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. marts 2019 — Vantaan kaupunki mod Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-724/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — erstatning for en skade, som er forvoldt af et kartel, der er forbudt i henhold til denne artikel — fastlæggelse af den enhed, der er erstatningsansvarlig — flere på hinanden efterfølgende juridiske enheder — begrebet »virksomhed« — kriterium om økonomisk kontinuitet)

(2019/C 155/14)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vantaan kaupunki

Sagsøgte: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy

Konklusion

Artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor samtlige aktier i selskaber, der har deltaget i et kartel, som er forbudt i henhold til denne artikel, er blevet erhvervet af andre selskaber, der har opløst disse førstnævnte selskaber og videreført deres forretningsmæssige aktiviteter, kan de erhvervende selskaber holdes ansvarlige for en skade, der er forvoldt af dette kartel.

(¹) EUT C 83 af 5.3.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. marts 2019 — Textilis Ltd og Ozgur Keskin mod Svenskt Tenn Aktiebolag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea hovrätt — Sverige)

(Sag C-21/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — EU-varemærker — begrebet »udformning« — udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi — todimensionalt varemærke — figurmærke, der ligeledes udgør et værk i ophavsretlig forstand — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii) — forordning (EU) 2015/2424)

(2019/C 155/15)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Textilis Ltd og Ozgur Keskin

Sagsøgt: Svenskt Tenn Aktiebolag

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om [EU]-varemærker, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i forhold til varemærker, der er blevet registreret, før denne forordning nr. 207/2009, som ændret ved forordning 2015/2424, trådte i kraft.

- 2) Artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at et tegn som det i hovedsagen omhandlede, der består af todimensionale dekorative motiver, som er påført varerne, såsom et stof eller papir, ikke »udelukkende består af en udformning« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. marts 2019 — Maria Vester mod Rijksinstituut voor ziekte — en invaliditeitsverzekering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgien)

(Sag C-134/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — sociale sikringsordninger — ydelser ved invaliditet — artikel 45 TEUF og 48 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — forordning (EF) nr. 883/2004 — forskellige erstatningsordninger fra medlemsstat til medlemsstat — »ventetid ved uarbejdsdygtighed« — varighed — tildeling af godtgørelse i anledning af uarbejdsdygtighed — ulemper for vandrende arbejdstagere)

(2019/C 155/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Vester

Sagsøgt: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Konklusion

Artikel 45 TEUF og 48 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en arbejdstager, der har været uarbejdsdygtig i ét år, og som har fået indrømmet status som invalid af den kompetente institution i sin bopælsmedlemsstat uden dog at være berettiget til en godtgørelse i anledning af invaliditet i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat, bliver pålagt af den kompetente institution i den medlemsstat, hvor arbejdstageren har tilbagelagt hele sin forsikringsperiode, at tilbagelægge en yderligere periode med uarbejdsdygtighed på ét år, før vedkommende kan indrømmes status som invalid og tilkendes forholdsmæssigt beregnede invaliditetsydelse, uden at vedkommende dog modtager nogen godtgørelse i anledning af uarbejdsdygtighed i denne periode.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 14. marts 2019 — Jean Jacob og Dominique Lennertz mod État belge
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)**

(Sag C-174/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — indkomstskat — lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning — pension modtaget i en anden medlemsstat end bopælsstaten — metoder til beregning af fritagelsen i bopælsmedlemsstaten — tab af en del af tildelingen af visse skattemæssige fordele)

(2019/C 155/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Jean Jacob og Dominique Lennertz

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der bevirker, at et par, som er bosiddende i denne stat, hvor den ene person oppebærer pension fra en anden medlemsstat, som er skattefritaget i den første medlemsstat i medfør af en bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst, fratages en del af de skattefordele, som inddrømmes i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. marts 2019 — straffesag mod B.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim — Polen)

(Sag C-195/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — direktiv 92/83/EØF — artikel 2 — begrebet »øl« — drikkevarer fremstillet ud fra en urt, som er fremstillet af en blanding med et højere indhold af glukose end malt — kombineret nomenklatur — pos. 2203 (øl fremstillet af malt) eller 2206 (andre gærede drikkevarer))

(2019/C 155/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Part i hovedsagen

B.S.

Procesdeltagere: Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim, Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi og Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Konklusion

Artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at et mellemprodukt, der skal blandes med ikke-alkoholholdige drikkevarer, som er fremstillet af en urt, der indeholder færre maltede ingredienser end umaltede, og hvor glukosesirup tilsættes inden gæringsprocessen, kan kvalificeres som »øl [fremstillet af malt]«, der henhører under pos. 2203 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991, forudsat at de organoleptiske kendetegn ved nævnte produkt svarer til de organoleptiske kendetegn ved øl, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 14. marts 2019 — Ministre de l'Action et des Comptes publics mod hr. og fru Dreyer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Nancy — Frankrig)

(Sag C-372/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 3 — materielt anvendelsesområde — opkrævninger af indtægter af formue tilhørende en fransk statsborger, der er tilsluttet den schweiziske sociale sikringsordning — opkrævninger til finansiering af to ydelser, der administreres af den franske Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (national solidaritetsfond til fordel for ældre og handicappedes selvstændighed) — direkte og tilstrækkelig relevant sammenhæng med visse sociale sikringsgrene — begrebet »sociale sikringsydelser« — individuel bedømmelse af ansøgerens personlige behov — hensyntagen til ansøgerens ressourcer ved beregningen af ydelsernes størrelse)

(2019/C 155/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Nancy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Sagsøgte: hr. og fru Dreyer

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at ydelser, såsom den personlige ydelse til selvstændighed og den kompenserende handicapydelse, med henblik på deres kvalifikation som »sociale sikringsydelser« som omhandlet i denne bestemmelse skal anses for at blive tildelt uden nogen individuel bedømmelse af den berettigedes personlige behov, når der alene tages hensyn til sidstnævntes ressourcer med henblik på beregningen af disse ydelsers faktiske størrelse på grundlag af objektive og lovbestemte kriterier.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Appel iværksat den 3. august 2018 af Prada SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. juni 2018 i sag T-111/16 — Prada mod EUIPO

(Sag C-510/18 P)

(2019/C 155/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Prada SA (ved advocati C. Mazzi, G. Guglielmetti og P. Tammaro)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og The Rich Prada International PT

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 14. februar 2019 afvist appellen.

Sag anlagt den 8. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-631/18)

(2019/C 155/21)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved zastopnika T. Scharf og B. Rous Demiri)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU, idet det ikke har vedtaget (alle) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har meddelt Kommissionen herom.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I medfør af artikel 14 direktiv (EU) 2017/593 skulle medlemsstaterne senest den 3. juli 2017 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og straks tilsende Kommissionen disse love og bestemmelser. Eftersom Republikken Slovenien ikke inden udløbet af denne frist har givet Kommissionen meddelelse om, at gennemførelsen af det nævnte direktiv har fundet sted, har Kommissionen besluttet at anlægge nærværende sag for Domstolen.

Fristen for gennemførelse af nævnte direktiv udløb den 3. juli 2017.

Appel iværksat den 23. november 2018 af Sevenfriday AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. september 2018 i sag T-449/17 — Sevenfriday mod EUIPO

(Sag C-733/18 P)

(2019/C 155/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Sevenfriday AG (ved advocati M. Mostardini, F. Mellucci og S. Pallavicini)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Seven SpA

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 19. marts 2019 afvist appellen.

Appel iværksat den 23. november 2018 af Sevenfriday AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. september 2018 i sag T-448/17 — Sevenfriday mod EUIPO

(Sag C-734/18 P)

(2019/C 155/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Sevenfriday AG (ved advocati M. Mostardini, F. Mellucci og S. Pallavicini)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Seven SpA

Ved kendelse af 19. marts 2019 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Sag anlagt den 21. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Ungarn**(Sag C-808/18)**

(2019/C 155/24)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande, A. Tokár og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

a) Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾, artikel 2, litra h), artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33/EU ⁽²⁾ og artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF ⁽³⁾, alle bestemmelser sammenholdt med artikel 6, 18 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ved

- at fastsætte, at asylansøgninger skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til
- at anvende en særlig procedure, som ikke sikrer overholdelsen af garantierne i direktiv 2013/32, generelt
- at bestemme, at alle asylansøgere (med undtagelse af mindreårige under 14 år) underkastes en procedure, som betyder, at ansøgerne skal tvangsinterneres i transitområderne under hele asylproceduren i centre, som de kun kan forlade i retning mod Serbien, uden at denne internering yder de garantier, som er fastsat i direktiv 2013/33
- at flytte tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet, uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115
- ikke at gennemføre artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret og vedtage bestemmelser, som afviger fra den almindelige regel om automatisk opsættende virkning i situationer, som ikke er omfattet af dette direktivs artikel 46, stk. 6.

b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Ungarn har tilsidesat artikel 3 og 6 i direktiv 2013/32 ved at fastsætte, at asylansøgninger skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til. Herved sikrer Ungarn ikke, at ansøgerne om international beskyttelse har effektiv adgang til asylproceduren.

Efter Kommissionens opfattelse medfører bestemmelserne i loven om ret til asyl om, at ansøgerne har pligt til at blive i transitområderne, indtil der er truffet afgørelse vedrørende deres ansøgning om international beskyttelse, at Ungarn systematisk internerer alle asylansøgere, hvilket ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2013/33.

Kommissionen er desuden af den opfattelse, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115 ved at flytte tredjelandstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i dette direktiv.

Ifølge Kommissionen har Ungarn ikke gennemført den almindelige regel i artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret, eftersom loven om ret til asyl i tilfælde, hvor der anlægges forvaltningssag til prøvelse af et afslag på en ansøgning som grundløs, har ophævet den bestemmelse, som fastsatte automatisk opsættende virkning af retssagen.

Kommissionen har desuden anført, at Ungarn tilsidesætter artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32, fordi loven om ret til asyl i tilfælde, hvor der meddeles afslag på en ansøgning om international beskyttelse, ikke klart fastsætter muligheden for at anmode om opsættende virkning. Følgelig sikres ansøgernes ret til at blive på Ungarns område, indtil behandlingen af sagen er afsluttet, ikke, eftersom afgørelsen om afslag er eksigibel, uanset om der anlægges retssag.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 96).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Wien (Østrig) den 15. januar 2019 —
kunsthaus muerz gmbh mod Zürich-Versicherungs AG**

(Sag C-20/19)

(2019/C 155/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: kunsthaus muerz gmbh

Sagsøgt: Zürich-Versicherungs AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 2002/83/EF (¹) — navnlig direktivets artikel 35 og 36 — fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter opsigelsesperioden — uanset en (korrekt) oplysning om opsigelsesretten forud for indgåelsen af aftalen — udløber 30 dage efter, at aftalen er indgået, (også) når forsikringstageren ikke er forbruger?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5.11.2002 om livsforsikring (EUT 2002, L 345, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 23. januar 2019 — FX mod GZ, repræsenteret af sin mor i dennes egenskab af værge

(Sag C-41/19)

(2019/C 155/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FX

Sagsøgt: GZ, repræsenteret af sin mor i dennes egenskab af værge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) henhold til § 767 i Zivilprozessordnung (den tyske lov om civil retspleje, herefter »ZPO«), hvorved der rejses indsigelse imod en udenlandsk retsafgørelse om underholdspligt, kvalificeres som en sag om underholdspligt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽¹⁾ af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter »forordning nr. 4/2009«)?
- 2) Såfremt dette ikke er tilfældet, skal et søgsmål med henblik på afværgelse af fuldbyrdelse i henhold til ZPO's § 767, hvorved der rejses indsigelse imod en udenlandsk retsafgørelse om underholdspligt, da kvalificeres som en sag om fuldbyrdelse af retsafgørelser som omhandlet i artikel 24, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽²⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 1215/2012«)?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 7, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 24. januar 2019 — Repsol Petróleo, S.A. mod Administración del Estado

(Sag C-44/19)

(2019/C 155/27)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Appellant: Repsol Petróleo, S.A.

Indstævnt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96 af 27. oktober ⁽¹⁾ fortolkes således, at det egetforbrug af energiprodukter, der sker på produktens anlæg, kan pålægges punktafgiften for mineralolier, for så vidt som der fremstilles produkter, som ikke er energiprodukter?

Eller er formålet med denne bestemmelse om at fritage den anvendelse af energiprodukter, der er nødvendig for at fremstille de endelige energiprodukter, fra afgiften derimod til hinder for, at dette egetforbrug pålægges afgift, for så vidt som egetforbruget udmønter sig i fremstilling af andre produkter, som ikke er energiprodukter, selv hvis denne fremstilling udgør et restprodukt, der fremstilles uundgåeligt som følge af selve produktionsprocessen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT 2003, L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña (Spanien) den 24. januar 2019 — *Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A.* mod Ayuntamiento de A Coruña

(Sag C-45/19)

(2019/C 155/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de A Coruña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compañía de Tranvías de la Coruña, S.A.

Sagsøgt: Ayuntamiento de A Coruña

Præjudicielt spørgsmål

Er starttidspunktet for beregningen af den maksimale løbetid på 30 år for de i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007⁽¹⁾, nævnte kontrakter i betragtning af nævnte bestemmelse[.] a) tidspunktet for tildelingen eller indgåelsen af kontrakten[.] b) tidspunktet for nævnte bestemmelses ikrafttrædelse[.] c) dagen efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i denne forordnings artikel 8, stk. 2 (den 3.12.2019)[.] eller d) en anden dato, som fastsættes af Den Europæiske Unions Domstol?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29. januar 2019 — Wikingerhof GmbH & Co. KG mod Booking.com BV

(Sag C-59/19)

(2019/C 155/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Revisionsindstævnte: Booking.com BV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at værnetinget i sager om erstatning uden for kontrakt kan finde anvendelse, når der er tale om en sag, hvori en part søges tilpligtet at undlade at udvise bestemte former for adfærd, når der henses til, at den kritiserede adfærd er dækket af kontraktmæssige bestemmelser, men sagsøgeren gør gældende, at disse bestemmelser beror på misbrug af sagsøgtes dominerende stilling?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Appel iværksat den 30. januar 2019 af Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh og Khadiga Mahmoud El Gammal til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 22. november 2018 i de forenede sager T-274/16 og T-275/16, Saleh Thabet m. fl. mod Rådet

(Sag C-72/19 P)

(2019/C 155/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh og Khadiga Mahmoud El Gammal (ved D. Anderson, QC, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy og solicitors G. Martin, C. Enderby Smith og F. Holmey)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer de omtvistede retsakter, for så vidt som de vedrører appellanterne.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens retlige bedømmelse.
- Rådet tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i sagen for Domstolen og Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke var forpligtet til at undersøge, om de egyptiske myndigheder havde overholdt appellanternes grundlæggende EU-rettigheder.

Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke var forpligtet til at undersøge, om de retslige procedurer og undersøgelserne vedrørende appellanterne angik handlinger af en sådan karakter, at de undergravede retsstatsprincippet i Egypten.

Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde sag nr. 10427 (anklagerne om Al Watany Bank) til grund.

Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde sag nr. 8897 (anklagerne om reovering af privat villa) til grund.

Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde sag nr. 756 (anklagerne om Al-Ahram Establishment-gaverne) og sag nr. 53 (anklagerne om Dar El Tahrir-gaverne) til grund.

Sjette anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde sag nr. 144 (anklagerne om hvidvask af penge) til grund.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 31. januar 2019 — Direktor na Teritorialna direksia Yugozapadna Agentsia »Mitnitsi« pravopriemnik na Mitnitsa Aerogara Sofia mod »Curtis Balkan« EOOD

(Sag C-76/19)

(2019/C 155/31)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Teritorialna direksia Yugozapadna Agentsia »Mitnitsi« pravopriemnik na Mitnitsa Aerogara Sofia

Sagsøgt: »Curtis Balkan« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den i sig selv danner grundlag for, at toldværdien justeres således, at royalties og licensafgifter lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, uanset bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93?
- 2) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer to forskellige situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter, som i det foreliggende tilfælde, til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, og for det andet den situation, at royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?
- 3) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer tre situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen; for det andet den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen; for det tredje den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?
- 4) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien altid er lovlig, såfremt det er godtgjort, at de betalte royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen af de varer, som skal værdiansættes, hvilket i det konkrete tilfælde er de varer, som er stillet til rådighed for det bulgarske selskab af det amerikanske selskab (og som har tilknytning til fremstillingen og håndteringen), uafhængigt af, om betingelserne for en justering i henhold til artikel 157 i forordning nr. 2454/93 er opfyldt?

- 5) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den udgør et særtilfælde af toldværdijusteringen i henhold til bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 og under de deri nævnte betingelser, idet særkendet udelukkende består i, at royalties og licensafgifter kun til dels vedrører de varer, der skal værdiansættes, således at disse royalties og licensafgifter skal fordeles på passende måde?
- 6) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den også finder anvendelse, såfremt køberen betaler et vederlag eller royalties og licensafgifter til tredjemand?
- 7) Skal retten, såfremt begge forudgående spørgsmål besvares bekræftende, ved den passende fordeling af royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 undersøge, om begge de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig om betaling af royalties og licensafgifter, også til dels, vedrører de indførte varer og udgør en betingelse for salget af disse varer, og skal der i bekræftende fald ved denne undersøgelse tages hensyn til bestemmelsen i artikel 160, hvorefter de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser betragtes som opfyldt, såfremt sælgeren eller en af ham afhængigperson kræver, at køberen erlægger sådan betaling?
- 8) Finder artikel 160 i forordning nr. 2454/93 kun anvendelse på den grundlæggende bestemmelse i artikel 157 i forordning nr. 2454/93, såfremt royalties og licensafgifter skal betales til tredjemand og udelukkende vedrører den vare, der skal værdiansættes, eller finder den også anvendelse i de tilfælde, hvor royalties og licensafgifter kun til dels vedrører den indførte vare?
- 9) Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at begrebet »indbyrdes afhængighed« mellem licensgiveren og sælgeren omfatter de tilfælde, hvor licensgiveren er afhængig af køberen, fordi licensgiveren fører et direkte tilsyn med køberen, som er mere omfattende end en kvalitetskontrol, eller skal den fortolkes således, at den nævnte indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og køberen ikke er tilstrækkelig til, at det kan antages, at der gælder en (indirekte) indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og sælgeren, særligt når sidstnævnte bestrider, at priserne for køberens ordrer på de indførte varer afhænger af betalingen af royalties og licensafgifter, og ligeledes bestrider, at licensgiveren er i stand til forretningsmæssigt at kontrollere eller begrænse dennes aktiviteter?
- 10) Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien kun er lovlig, såfremt begge de i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig at de royalties og licensafgifter, der betales til tredjemand, vedrører de varer, som skal værdiansættes, og udgør en betingelse for salget af disse varer, og såfremt en yderligere betingelse om, at sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen betaler royalties og licensafgifter, er opfyldt?
- 11) Skal den i artikel 157, stk. 2, første led, i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelse om, at royalties og licensafgifter vedrører de varer, som skal værdiansættes, betragtes som opfyldt, når det som i det foreliggende tilfælde gælder, at royalties og licensafgifter indirekte vedrører de indførte varer, såfremt de varer, som skal værdiansættes, er bestanddele i det licenserede slutprodukt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 7. februar 2019 — TV Play Baltic AS mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Sag C-87/19)

(2019/C 155/32)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TV Play Baltic AS

Sagsøgt: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾ af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) fortolkes således, at »udbud af et elektronisk kommunikationsnet« ikke omfatter sådanne tv-retransmissionsaktiviteter via satellitnet ejet af tredjemand som dem, sagsøgeren udøver?
- 2) Skal artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF ⁽²⁾ af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF ⁽³⁾ af 25. november 2009 fortolkes således, at den forhindrer medlemsstaterne i at pålægge en must carry-forpligtelse (til at transmittere en tv-kanal via satellitnet ejet af tredjemand og til at give slutbrugere adgang til den pågældende udsendelse) i forhold til økonomiske operatører som sagsøgeren, der 1) transmitterer en tv-kanal, som er beskyttet af et adgangsstyringsystem, via satellitnet ejet af tredjemand, der i den forbindelse modtager signaler med tv-programmer (-kanaler), som transmitteres på det pågældende tidspunkt, konverterer dem, krypterer dem og transmitterer dem til en kunstig jordsatellit, hvorfra de uafbrudt transmitteres tilbage til jorden, og 2) tilbyder pakker med tv-kanaler til kunder og i den forbindelse mod betaling giver adgang til den pågældende beskyttede tv-udsendelse (eller en del heraf) ved hjælp af adgangsstyringsudstyr?
- 3) Skal artikel 31, stk. 1, i direktiv 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, fortolkes således, at for så vidt angår anvendelsen af denne bestemmelse anses et betydeligt antal slutbrugere ikke for at anvende elektroniske kommunikationsnet (i den foreliggende sag et satellittransmissionsnet) som deres primære kilde (adgang) til at modtage tv-udsendelser, når disse net kun anvendes som den primære kilde (adgang) af ca. 6 % af alle slutbrugere (i den foreliggende sag husstande)?
- 4) Skal der ved vurdering af, hvorvidt anvendelsen af artikel 31, stk. 1, i direktiv 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, er berettiget, tages hensyn til de internetbrugere, der gratis kan se de pågældende tv-programmer (eller en del heraf) direkte online?

- 5) Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den forhindrer medlemsstaterne i at pålægge økonomiske operatører som sagsøgeren en obligatorisk forpligtelse til gratis at retransmittere en tv-kanal via elektroniske kommunikationsnet, når det spredningsforetagende, til fordel for hvem denne forpligtelse er fastlagt, fuldt ud er i stand til selv at transmittere disse tv-kanaler via det samme net med egne midler?
- 6) Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den forhindrer medlemsstaterne i at pålægge økonomiske operatører som sagsøgeren en obligatorisk forpligtelse til gratis at retransmittere en tv-kanal via elektroniske kommunikationsnet, når denne forpligtelse kun ville dække ca. 6 % af alle husstande, og disse husstande har mulighed for at se den pågældende tv-kanal over det jordbaserede sendernet eller internettet?

(¹) EFT 2002, L 108, s. 33.

(²) EFT 2002, L 108, s. 51.

(³) EUT 2009, L 337, s. 11.

Appel iværksat den 6. februar 2019 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 27. november 2018 i sag T-315/17, Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Chantal Hebberecht

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 27. november 2018, sag T-315/17, ophæves.
- Frifindelse i det oprindelige søgsmål.
- Chantal Hebberecht tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ifølge EU-Udenrigstjenesten begik Retten en retlig fejl, idet den begrundede sin dom med en tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægts artikel 1 d, stk. 2, og idet den fastslog, at denne bestemmelse indeholder et princip, der er direkte anvendeligt på individuelle afgørelser truffet af institutionen i medfør af denne vedtægt (den appellerede doms præmis 93 og 94).

Selv hvis det lægges til grund, at tjenstemandsvedtægts artikel 1 d, stk. 2, foreskriver en forpligtelse, der er direkte anvendelig, finder denne bestemmelse ikke anvendelse i den foreliggende sag henset til den omtvistede afgørelses karakter, idet den alene vedrører appelindstævnte i dennes egenskab af delegationsleder, og idet princippet om ligebehandling af kønnene ikke finder anvendelse på denne afgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 11. februar 2019 — Donex Shipping and Forwarding BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-104/19)

(2019/C 155/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Donex Shipping and Forwarding BV

Indstævnt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EF) nr. 91/2009 ⁽¹⁾ ugyldig i forhold til en importør i EU på grund af tilsidesættelse af artikel 2, stk. 11, i forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾, fordi Rådet ved fastsættelsen af dumpingmargenen for de pågældende produkter fra ikke-samarbejdende kinesiske producenter/eksportører udelukkede den i denne bestemmelse omhandlede sammenligning af eksporttransaktionerne for visse typer af produktet?
- 2) Er forordning (EF) nr. 91/2009 ugyldig i forhold til en importør i EU på grund af tilsidesættelse af artikel 2, stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96, fordi EU-institutionerne i forbindelse med beregningen af størrelsen af dumpingmargenen for de pågældende produkter ved sammenligningen af normalværdien af produkter fra en indisk producent med eksportprisen for samme kinesiske produkter afslog at tage hensyn til justeringer for importafgifter på råstoffer og indirekte skatter i referencelandet Indien og forskelle i produktions(omkostninger), og/eller fordi EU-institutionerne under undersøgelsen ikke (rettidigt) havde meddelt de samarbejdende kinesiske producenter/eksportører alle oplysninger fra den indiske producent vedrørende fastsættelsen af normalværdien?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26.1.2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 29, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. februar 2019 — X mod College van burgemeester en wethouders van Purmerend og Tamoil Nederland BV

(Sag C-120/19)

(2019/C 155/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: X

Indstævnte: College van burgemeester en wethouders van Purmerend og Tamoil Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

1) Spørgsmål 1A:

Skal artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/68/EF⁽¹⁾ (EUT L 260) om indlandstransport af farligt gods fortolkes således, at den er til hinder for et vilkår i en tilladelse til en LPG-tankstation, hvori det bestemmes, at den pågældende LPG-tankstation udelukkende må forsynes fra LPG-tankvogne med en varmebeskyttende beklædning, mens denne forpligtelse ikke er pålagt en eller flere af de for LPG-tankvogne ansvarlige?

Spørgsmål 1B:

Har det for besvarelsen af de første spørgsmål nogen betydning, at medlemsstaten har indgået en aftale i form af »Safety Deal varmebeskyttende beklædning på LPG-tankvogne« med markedsaktører i LPG-branchen (blandet andet ansvarlige for LPG-tankstationer, producenter, sælgere og transportører af LPG), hvor aktørerne har forpligtet sig til at anvende varmebeskyttende beklædning, og at medlemsstaten i tilslutning hertil har udstedt cirkulæret »Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval« (cirkulære om sikkerhedsafstande på LPG-tankstationer af hensyn til den ydre sikkerhed med henblik på afgørelser vedrørende følgerne af en ulykke), hvori der er fastsat supplerende sikkerhedsbestemmelser, hvorefter LPG-tankstationer skal forsynes fra tankvogne, der har en varmebeskyttende beklædning?

2) Spørgsmål 2A:

Hvis en national retsinstant skal bedømme lovligheden af en afgørelse om håndhævelse, der har til formål at sikre opfyldelsen af et vilkår i en afgørelse om tilladelse, som er blevet endelig, og hvilket vilkår er i strid med EU-retten:

- tillader EU-retten, nærmere bestemt Domstolens praksis vedrørende national procesautonomi, at den nationale retsinstant i princippet lægger til grund, at et sådant vilkår i en sådan afgørelse om tilladelse er lovligt, medmindre vilkåret åbenlyst er i strid med trin højere ret, herunder EU-retten? Og i bekræftende fald, stiller EU-retten da (supplerende) betingelser for denne undtagelse?
- eller følger det af EU-retten, herunder Domstolens dom, Ciola (sag C-224/97, ECLI:EU:C:1999:212), og dom Man Sugar (sag 274/04, ECLI:EU:C:2006:233), at den nationale retsinstant ikke skal anvende et sådant vilkår for tilladelsen på grund af modstriden med EU-retten?

Spørgsmål 2B:

Har det for besvarelsen af spørgsmål 2A nogen betydning, om afgørelsen om håndhævelse er udtryk for en sanktion med henblik på genopretning (remedy) eller en strafferetlig sanktion (criminal charge)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24.9.2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT 2008, L 260, s. 13).

Appel iværksat den 22. januar 2019 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Europa-Kommissionen

(Sag C-177/19 P)

(2019/C 155/36)

Processprog: spansk og fransk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, S. Eisenberg og D. Klebs, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16 ophæves.
- Frifindelse.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.
- Subsidiært ændres domskonklusionens punkt 3 i ovennævnte dom således, at virkningen af den ordning, der er blevet annulleret, opretholdes med en betydeligt længere maksimal tidsfrist end 12 måneder, fra dommen har fået retskraft.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort fire anbringender gældende:

For det første var det med urette, at Retten antog sagen til realitetsbehandling. Retten begik en retlig fejl, da den antog, at de sagsøgende kommuner var umiddelbart berørte af forordning (EU) 2016/646 ⁽¹⁾ ved udøvelsen af deres beføjelser til udstedelse af foranstaltninger til bekæmpelse af luftforurening.

For det andet er den appellerede dom behæftet med en begrundelsesmangel, fordi den ikke indeholder en begrundelse om, hvorledes denne forordning berører sagsøgerne umiddelbart. Retten udleder det forhold, at sagsøgerne er umiddelbart berørte, alene deraf, at direktiv 2007/46/EF ⁽²⁾ forbyder, at der fastsættes kørselsforbud for køretøjer, som svarer til Euro 6-normen. Også denne fortolkning af direktiv 2007/46 er forkert.

For det tredje har Retten på retlig fejlagtig måde og navnlig under tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) 715/2007 ⁽³⁾ antaget, at Kommissionen ikke var beføjet til at udstede forordning 2016/646 i den konkrete form. Retten overså, at Kommissionen havde en vid skønsmargen, da den i forordning 2016/646 fastlagde overensstemmelsesfaktorer for målingerne af udstødningsgasser i RDE-prøvningsprocedurerne. I modsætning til det, som Retten lagde til grund, var der her ikke tale om en ændring af grænseværdierne i forordning nr. 715/2007, men om fastlæggelser, der var nødvendige på grund af måleprocedurens nyhed og særegenhed (måletolerance).

For det fjerde var det retligt fejlagtigt, at Retten antog, at det var retligt muligt at ophæve en del af forordning 2016/646. Den tog derved ikke hensyn til, at måleproceduren praktisk set ikke kan gennemføres uden overensstemmelsesfaktorer, og at Kommissionen udtrykkeligt havde gjort den bindende karakter af RDE-proceduren med henblik på godkendelse afhængig af, at der blev indført korrekturfaktorer.

Med den subsidiære påstand har den tyske regering gældende, at Retten ikke på tilstrækkelig måde tog hensyn til, at det ikke er muligt for EU-lovgiver at udstede en ny ordning inden for den i dommen fastsatte frist. Derfor skal virkningen af den ordning, der er blevet annulleret i dommen, opretholdes med en betydeligt længere maksimal tidsfrist end tolv måneder, fra dommen har fået retskraft.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2016/646 af 20.4.2016 om ændring af forordning (EF) nr. 692/2008 med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) (EUT 2016, L 109, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT 2007, L 263, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

Appel iværksat den 22. februar 2019 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen

(Sag C-178/19 P)

(2019/C 155/37)

Processprog: spansk og fransk

Parter

Appellant: Ungarn (ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Ville de Paris, Ville de Bruxelles, Ayuntamiento de Madrid og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Principalt ophæves Rettens dom af 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen, og de søgsmål, som er anlagt af Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid, afvises.
- Subsidiært ophæves domskonklusionen delvist, for så vidt som der fastsættes en frist på 12 måneder beregnet fra tidspunktet, hvor dommen får retsvirkning, inden for hvilken virkningerne af den ved dommen annullerede bestemmelse opretholdes, og det fastslås samtidig, at virkningerne af den annullerede bestemmelse opretholdes indtil vedtagelsen af den nye forordning, der skal erstatte disse bestemmelser.
- Sagsøgerne i sagen for Retten tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den ungarske regering har ved sin appel rejst indvendinger dels mod det i den appellerede dom statuerede vedrørende spørgsmålet om antagelse til realitetsbehandling — og følgelig bestridt, at annulationssøgsmålene kunne antages til realitetsbehandling — dels mod bedømmelsen og konklusionen i den appellerede dom vedrørende de tidsmæssige virkninger af de annullerede bestemmelser.

Efter den ungarske regerings opfattelse nåede Retten i den appellerede dom fejlagtigt frem til den konklusion, at forordning 2016/646 ⁽¹⁾ ikke kræver gennemførelsesforanstaltninger i forhold til sagsøgerne, og at denne forordning berører dem umiddelbart, hvorfor sagsøgerne kan anlægge sag i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF. I virkeligheden kræver forordning 2016/646 gennemførelsesforanstaltninger, også i forhold til sagsøgerne, og desuden berører den dem ikke umiddelbart, eftersom den ikke skaber den begrænsning, som den appellerede dom tillægger den med hensyn til de restriktive foranstaltninger i forhold til bilkørsel, som sagsøgerne har vedtaget eller planlagt.

Efter den ungarske regerings opfattelse har Retten desuden i den appellerede dom tilsidesat retssikkerhedsprincippet ved at fastsætte en maksimal frist på 12 måneder for opretholdelsen af virkningerne af den annullerede bestemmelse, eftersom dette tidsrum ikke kan anses for at være tilstrækkeligt til, at den forordning, som skal erstatte denne bestemmelse, kan vedtages. Den beskedne tid til forberedelse, som virksomhederne indrømmes, er ikke tilstrækkelig til, at de kan indrette sig efter de ændrede bestemmelser, og der er heller ikke hjemlet afbødning af den erhvervsmæssige skade, som endnu ikke er fastsat. I perioden fra sluttidspunktet for de midlertidige virkninger af den annullerede bestemmelse til vedtagelsen af den nye forordning vil der opstå en situation, som er i strid med retssikkerhedsprincippet, og en alvorlig krænkelse af såvel bilfabrikanternes som forbrugernes rettigheder vil finde sted.

(¹) Kommissionens forordning (EU) 2016/646 af 20.4.2016 om ændring af forordning (EF) nr. 692/2008 med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) (EUT 2016, L 109, s. 1).

Appel iværksat den 23. februar 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen

(Sag C-179/19 P)

(2019/C 155/38)

Processprog: spansk og fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 13. december 2018, forkyndt for Kommissionen samme dag, i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen, ophæves, Kommissionen frifindes i første instans, og sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

— Subsidiært:

— Dommen ophæves, sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, og afgørelsen om sagsomkostningerne i de to instanser udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på et enkelt anbringende. Kommissionen er af den opfattelse, at Retten begik en retlig fejl i dommens præmis 121-151 ved at fastslå, at forordning 2016/646 (¹) ændrer et væsentligt element i forordning nr. 715/2007 (²). Denne fejl hidrører dels fra en urigtig fortolkning af begrebet ændring, som kommer til udtryk ved, at Retten anvender begrebet »de facto-ændring«, dels fra en urigtig fortolkning af rækkevidden af forordning 2016/646. Herved bringer dommen den interinstitutionelle balance i EU i fare.

(¹) Kommissionens forordning (EU) 2016/646 af 20.4.2016 om ændring af forordning (EF) nr. 692/2008 med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) (EUT 2016, L 109, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 26. februar 2019 — Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG og Supreme Fuels Trading Fze mod Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Sag C-186/19)

(2019/C 155/39)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG og Supreme Fuels Trading Fze

Sagsøgt: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning) (EUT 2012, L 351, s. 1, herefter »Bruxellesforordning I-a«) fortolkes således, at en sag som den foreliggende, hvori en international organisation nedlægger påstand om (i) ophævelse af en arrest foretaget af modparten i en anden medlemsstat, og om (ii) forbud mod, at modparten af de samme faktiske grunde på ny foretager arrest, og til støtte for disse påstande påberåber sig eksekutionsimmunitet, helt eller delvis må anses for at være en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Bruxellesforordning I-a?
- b. Har det ved besvarelsen af spørgsmål 1(a) nogen betydning, og i bekræftende fald da hvilken, at retten i en medlemsstat har givet tilladelse til foretagelse af arrest for en fordring, som modparten hævder at have på en international organisation, og som er genstand for en hovedsag i denne medlemsstat, der vedrører en tvist på grundlag af en kontrakt om betaling af brændstoffer, der er leveret til en fredsbevarende mission, som gennemføres af en med denne internationale organisation forbundet international organisation?
- 2) a. Såfremt spørgsmål 1(a) besvares bekræftende, skal artikel 24, nr. 5, i Bruxellesforordning I-a da fortolkes således, at i et tilfælde, hvor retten i en medlemsstat har givet tilladelse til arrest, og denne arrest foretages i en anden medlemsstat, bliver retterne i den medlemsstat, hvor arresten er foretaget, enekompetente til at påkende en påstand om ophævelse af denne arrest?
- b. Har det ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den internationale organisation har støttet sin påstand om ophævelse af arresten på eksekutionsimmunitet?
- 3) Såfremt det ved besvarelsen af spørgsmålet, om der er tale om en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Bruxellesforordning I-a, henholdsvis tale om en påstand, der omfattes af artikel 24, nr. 5, i Bruxellesforordning I-a, har betydning, at den internationale organisation har støttet sin påstand på eksekutionsimmunitet, i hvilket omfang er den pågældende ret da forpligtet til at afgøre, om anbringendet om immunitet skal tiltrædes, og gælder der herved den regel, at denne ret skal tage alle de oplysninger, den råder over, i betragtning, herunder i påkommende tilfælde modpartens indsigelser, eller en anden regel?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö (Sverige) den 27. februar 2019
— A mod Migrationsverket**

(Sag C-193/19)

(2019/C 155/40)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Malmö

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Migrationsverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i Schengenkonventionen, herunder navnlig bestemmelserne om systematiske søgninger i SIS og Schengen-grænsekodeksen, herunder navnlig det krav om besiddelse af et gyldigt pas, som findes deri, til hinder for meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af ansøgninger indgivet i Sverige, som ikke er støttet på behovet for beskyttelse eller humanitært grundlag, når identiteten ikke er fastlagt?
- 2) I bekræftende fald kan der fastsættes undtagelser til fastlæggelsen af identitet i national lov og i praksis?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, hvilke undtagelser, om nogen, er mulige i henhold til EU-retten?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 5. marts 2019 —
SIA »KOB« mod Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija**

(Sag C-206/19)

(2019/C 155/41)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »KOB«

Sagsøgt: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, herunder navnlig artikel 18 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF, til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter juridiske personer, der ønsker at erhverve ejendomsretten til landbrugsarealer, i de tilfælde, hvor den eller de parthavere, som i forening repræsenterer mere end halvdelen af selskabets stemmeberettigede kapital, og samtlige de personer, der har ret til at repræsentere selskabet, er statsborgere i andre EU-medlemsstater, skal fremlægge et bevis for registrering som unionsborger for disse samt dokumentation for deres kendskab til det officielle sprog på et niveau svarende til mindst B2?

RETTEN

Rettens dom af 19. marts 2019 — Italien m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-98/16, T-196/16 og T-198/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — intervention ved et privatretligt bankkonsortium til fordel for et af dets medlemmer — medlemsstatens centralbanks tilladelse til interventionen — afgørelse, som fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — begrebet »statsstøtte« — tilregning til staten — statsmidler)

(2019/C 155/42)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger i sag T-98/16: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato S. Fiorentino og P. Gentili)

Sagsøger i sag T-196/16: Banca Popolare di Bari SCpA, tidligere Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (Teramo, Italien) (ved advokaterne A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro og F. Mazzocchi)

Sagsøger i sag T-198/16: Fondo interbancario di tutela dei depositi (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini og G. Faella)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren i sag T-198/16: Banca d'Italia (ved advokaterne M. Perassi, O. Capolino, M. Marcucci og M. Todino)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1208 af 23. december 2015 om statsstøtte ydet af Italien til Banca Tercas (Sag SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN)) (EUT 2016, L 203, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1208 af 23. december 2015 om statsstøtte ydet af Italien til Banca Tercas (Sag SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN)) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Retten dom af 12. marts 2019 — Perry Ellis International Group mod EUIPO (PRO PLAYER)(Sag T-220/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket PRO PLAYER — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 155/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamas) (ved advokaterne O. Günzel og C. Tenkhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og K. Markakis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1091/2015-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet PRO PLAYER som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Perry Ellis International Group Holdings Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Retten dom af 19. marts 2019 — Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen(Forenede sager T-282/16 og T-283/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — postsektoren — kompensation for de nettoomkostninger, der skyldes forsyningspligten — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — annulationsøgsmål — søgsmålsinteresse — begrundelsespligt — ligebehandling — proportionalitet — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed)

(2019/C 155/44)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger i sag T-282/16: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakow, Polen) (først ved advokat T. Proć, derefter ved advokat D. Doktor)

Sagsøger i sag T-283/16: Inpost S.A. (Krakow) (ved advokat W. Knopkiewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, K. Blanc og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstande om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 8236 final af 26. november 2015, hvormed denne institution ikke gjorde indsigelse mod den foranstaltning, de polske myndigheder havde anmeldt vedrørende støtte ydet til Poczta Polska i form af en kompensation for de nettoomkostninger, der skyldes dette selskabs opfyldelse af sin postbefordringspligt for perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2015.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Inpost Paczkomaty sp. z o.o. og Inpost S.A. bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 270 af 25.7.2016.

Retten dom af 20. marts 2019 — Foshan Lihua Ceramic mod Kommissionen

(Sag T-310/16) (¹)

(Dumping — import af keramiske fliser med oprindelse i Kina — artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 17 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 17 i forordning (EU) 2016/1036) — afslag på at tildele status som ny eksporterende producent som omhandlet i artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 — stikprøveudtagning — individuel undersøgelse — fortrolighed)

(2019/C 155/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan, Kina) (ved advokaterne B. Spinoit, D. Philippe og A. Wese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Demeneix, M. França og T. Maxian Rusche, derefter ved A. Demeneix, T. Maxian Rusche og N. Kuplewatzky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Cerame-Unie AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved advokat V. Akritidis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 2136 final af 15. april 2016, hvorved der blev meddelt afslag på en anmodning om status som ny eksporterende producent med hensyn til de endelige antidumpingforanstaltninger, der blev indført over for import af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Cerame-Unie AISBL bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 305 af 22.8.2016.

Retten dom af 20. marts 2019 — Prim mod EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED)

(Sag T-138/17) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket PRIMED — de ældre nationale figurmærker PRIM S.A., PRIM, S.A. SUMINISTROS MEDICOS og GRUPO PRIM — reel brug af de ældre varemærker — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — ret til kontradiktion — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001) — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — kvalificering af yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 155/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Prim, SA (Móstoles, Spanien) (ved advokat L. Broschat García)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (Halberstadt, Tyskland) (ved advokat D. Donath)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. december 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 2494/2015-4 og R 163/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Prim og Primed Halberstadt Medizintechnik.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 19. december 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (forenede sager R 2494/2015-4 og R 163/2016-4)

- 2) EUIPO frifindes.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Prim, SA afholdte omkostninger.
- 4) Primed Halberstadt Medizintechnik bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Prim afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 20. marts 2019 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-237/17) (¹)

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Spanien — kriteriet om anerkendelse af en producentorganisation — artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 — finansiel korrektion)

(2019/C 155/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved A. Gavela Llopis, M.A. Sampol Pucurull og S. Jiménez García, derefter ved M.A. Sampol Pucurull og S. Jiménez García, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Kongeriget Spanien.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres i det omfang, den vedrører Kongeriget Spanien, for så vidt som den anvender en fast korrektion på 10 %.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 202 af 26.6.2017.

Rettens dom af 20. marts 2019 — Meesenburg Großhandel mod EUIPO (Triotherm+)(Sag T-760/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Triotherm+ — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — ret til kontradiktion)

(2019/C 155/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Tyskland) (ved advokat D. Freiherr von Oldershausen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1786/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Triotherm+ som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Meesenburg Großhandel KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 20. marts 2019 — Grammer mod EUIPO (Gengivelse af en geometrisk figur)(Sag T-762/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en geometrisk figur — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 155/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Grammer AG (Amberg, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2250/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af geometrisk figur som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 6. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2250/2016-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Grammer AG i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Retts dom af 21. marts 2019 — Pan mod EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA)

(Sag T-777/17) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket TOBBIA — det ældre figurmærke Peppa Pig — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 155/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xianhao Pan (Rom, Italien) (ved advokat M. Oliva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Entertainment One UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors J. Guise, L. Cassidy og N. Rose)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Astley Baker Davies Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1776/2016-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Entertainment One UK og Astley Baker Davies og på den anden side Xianhao Pan

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Xianhao Pan betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 19. marts 2019 — IQ Group Holdings Bhd mod EUIPO — Krinner Innovation (Lumiqs)(Sag T-133/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Lumiqs — det ældre EU-ord- og figurmærke Lumix — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 155/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: IQ Group Holdings Bhd (Heckmondwike, Forenede Kongerige) (ved barrister S. Carter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Tyskland) (ved advokat T. Schmidpeter)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 983/2017-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Krinner Innovation og IQ Group Holdings Bhd.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 12. december 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 983/2017-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af IQ Group Holdings Bhd. afholdte omkostninger.
- 3) Krinner Innovation GmbH betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.

Rettens kendelse af 12. marts 2019 — Strabag Belgium mod Parlamentet(Sag T-784/17) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til andre tilbudsgivere — den anfægtede retsakt erstattet, mens sagen verserer — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2019/C 155/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgien) (først ved advokaterne M. Schoups, K. Lemmens og M. Lahbib og dernæst ved M. Schoups og K. Lemmens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved Z. Nagy og B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 24. november 2017 om at afvise sagsøgerens tilbud og om at tildele fem tilbudsgivere kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles (Belgien) (udbud nr. 06/D 20/2017/M036), dels om, at Parlamentet pålægges at fremlægge en række dokumenter.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Parlamentet betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Påstanden om, at Parlamentet pålægges at betale en »proceduregodtgørelse«, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Rettens kendelse af 8. marts 2019 — Legutko og Poręba mod Parlamentet

(Sag T-156/18) ⁽¹⁾

(Passivitetssøgsmaal — regler for institutionerne — Parlamentets forretningsorden — artikel 130 — bilag II — forespørgsel til skriftlig besvarelse — anmodning om fremsendelse til Rådet — meddelelse af afgørelsen om afvisning af spørgsmålet — opfordring til at handle — Parlamentets stillingtagen — påstand om påbud — afvisning)

(2019/C 155/53)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polen) og Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polen) (ved advokat M. Mataczyński)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, S. Alonso de León og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt i henhold til artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Parlamentet retsstridigt og under tilsidesættelse af artikel 130 i Parlamentets forretningsorden og bestemmelserne i bilag II til denne forretningsorden har undladt at fremsende forespørgsel til skriftlig besvarelse P-003358/17 til Rådet for Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Ryszard Antoni Legutko og Tomasz Piotr Poręba betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Sag anlagt den 25. februar 2019 — Necci mod Kommissionen**(Sag T-129/19)**

(2019/C 155/54)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Claudio Necci (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 18. april 2018 om stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning om at blive tilsluttet den fælles sygeforsikringsordning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et principalt anbringende og et subsidiært anbringende.

Principalt har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 95 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved at nægte at tilslutte ham til den fælles sygeforsikringsordning, uden at tage hensyn til varigheden af supplerende bidrag, som blev indrømmet ham i EU-institutionernes pensionsordning til gengæld for overførslen af hans nationale pensionsrettigheder.

Subsidiært har sagsøgeren fremført en ulovlighedsindsigelse vedrørende ansættelsesvilkårenes artikel 95 henset til artikel 45 TEUF.

Sag anlagt den 28. februar 2019 — AM mod EIB**(Sag T-134/19)**

(2019/C 155/55)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* AM (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Investeringsbank (EIB)**Sagsøgerens påstande**

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelserne af 30. juni 2017 og af 11. december 2017 fra EIB's formand, for så vidt som sagsøgeren herved gives afslag på udbetaling af den godtgørelse for geografisk mobilitet, der er fastsat i artikel 1.4 i de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på de ansatte.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 20. november 2018 fra EIB's formand om afvisning af forligsudvalgets konklusioner og om stadfæstelse af afgørelserne af 30. juni 2017 og af 11. december 2017.

Følgelig:

- Sagsøgte tilpligtes at udbetale godtgørelsen for geografisk mobilitet med tilbagevirkende kraft at regne fra den 1. april 2017, dvs., pr. datoen for anlæggelsen af dette søgsmål, 36 045,6 EUR (1 567,20 EUR x 23 måneder).
- Sagsøgte tilpligtes at betale forfaldne morarenter af godtgørelsen for geografisk mobilitet fra den 1. april 2017 og indtil betaling sker, idet morarenterne fastsættes i henhold til Den Europæiske Centralbanks rentesats, forhøjet med 2 procentpoint.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1.4 i de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på de ansatte, og tilsidesættelse af artikel 1 og artikel 11 i bilag VII til disse bestemmelser.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, af princippet om retlig forudsigelighed og af omsorgsprincippet.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af artikel 1.3 i adfærdskodeksen for EIB's ansatte og af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af princippet om en rimelig frist.
-

Sag anlagt den 4. marts 2019 — ZU mod Kommissionen

(Sag T-140/19)

(2019/C 155/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZU (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport.
- For det andet annullation af afgørelsen om ikke-forfremmelse af 25. april 2018.
- For det tredje annullation af afgørelsen af 28. maj 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand.
 - For det fjerde om fornødent annullation af afgørelse nr. R/400/18 af 21. november 2018 om afslag på sagsøgernes klage over hans bedømmelsesrapport og over afgørelsen om ikke-forfremmelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, til støtte for sagsøgerens påstand om annullation af afgørelsen om afslag på hans ansøgning om bistand, om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af omsorgspligten, tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og magtmisbrug.
2. Andet anbringende, til støtte for sagsøgerens påstand om annullation af hans bedømmelsesrapport og af afgørelsen om ikke-forfremmelse, om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, udeladelse af relevante faktiske omstændigheder og magtmisbrug.

Sag anlagt den 7. marts 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen

(Sag T-145/19)

(2019/C 155/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Spanien) (ved advokat G. Alabau Zabal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Europa-Kommissionens retsakt, der fastsætter det beløb, som sagsøgeren skal tilbagebetale som følge af nedsættelsen af det støtteberettigede beløb vedrørende programmet LIFE 11, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens retsakt af 14. januar 2019, meddelt den 24. januar 2019, der fastsætter det beløb, som sagsøgeren skal tilbagebetale som følge af, at de støtteberettigede omkostninger ved projektet LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING, er blevet nedsat, og betalingspålæg.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at Europa-Kommissionen ikke fremførte argumenter eller gav oplysninger, som gjorde det muligt for sagsøgeren at imødegå dens argumenter — ud over indholdet af det første brev fra januar 2017, hvori der blev givet oplysninger om de udgifter, som ikke kunne godkendes til finansiering — eftersom Kommissionen i alle sine skrivelser blot gengiver de samme argumenter.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af traktaten eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at retsakter, som indskrænker subjektive rettigheder eller legitime interesser, skal være begrundede i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-lovgivningen, idet der i modsat fald ville kunne opstå en vilkårlighed til egen fordel og magtmisbrug, hvilket ville være i strid med proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, ligebehandlingsprincippet og princippet om »forbud mod vilkårlighed«, som er anerkendt i EU-lovgivningen.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at den manglende begrundelse for retsakten i sig selv medfører, at der ikke tilvejebringes faste administrative kriterier med henblik på at fastslå, at bestemte omkostninger ikke er støtteberettigede, og at det derfor ikke gøres muligt at anfægte disse kriterier.

Sag anlagt den 8. marts 2019 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — Jumbo Africa (Gengivelse af en menneskelig figur over et våbenskjold)

(Sag T-149/19)

(2019/C 155/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht og C. Elkemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Spain)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Société des produits Nestlé SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver en menneskelig figur over et våbenskjold i farverne rød, blå, lyseblå, mørkeblå, grå og hvid — registreringsansøgning nr. 15 273 634

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. november 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 876/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Klagen vedrørende indsigelsessag nr. B 2 738 030 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og den eventuelle intervenient tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 91, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 46, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. marts 2019 — Brunswick Bowling Products mod Kommissionen

(Sag T-152/19)

(2019/C 155/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Brunswick Bowling Products LLC (Muskegon, Michigan, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Martens og V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af (i) procedurereglerne i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF ⁽²⁾ og artikel 18, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽³⁾ samt (ii) proportionalitetsprincippet jf. artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 765/2008, eftersom den svenske beskyttelsesforanstaltning ikke er berettiget, idet sagsøgeren blev vildledt af markedsovervågningsmyndighederne, og fordi målene i direktiv 2006/42/EF ville kunne nås med mindre vidtrækkende foranstaltninger.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, princippet om den berettigede forventning og princippet om god forvaltningsskik, idet Kommissionen ikke tog hensyn til bemærkningerne og de efterfølgende tiltag fra markedsovervågningsmyndighederne i Det Forenede Kongerige, Tyskland, Finland og Danmark, og eftersom der i den anfægtede afgørelse ikke er fastsat nogen konkret og rimelig gennemførelsesfrist.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af procedurereglerne i bilag I til direktiv 2006/42/EF, eftersom der i den anfægtede afgørelse og det svenske arbejdstilsyns afgørelse af 30. august 2013 ikke er henvist til det generelle princip om det tekniske stade i forbindelse med undersøgelsen af de omhandlede produkter i overensstemmelsen med de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav i bilag I til direktiv 2006/42/EF.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en fejl i forbindelse med sin vurdering af de faktiske omstændigheder og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik, eftersom fabrikanten ikke blev anmodet om at fremsende nødvendige oplysninger til trods for, at det fremgår af den anfægtede afgørelse, at fabrikanten i det tekniske dossier ikke havde angivet nogen forbindelse mellem henvisningerne til de harmoniserede standarder og de respektive væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, jf. bilag VII til direktiv 2006/42/EF. En anstændig og ansvarlig myndighed ville have indhentet de manglende oplysninger inden, at den traf en afgørelse med en sådan rækkevidde.
5. Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 6 i direktiv 2006/45/EF og af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som den omhandlede foranstaltning er særligt rettet mod sagsøgerens produkter, mens lignende produkter fra andre fabrikanter, der i mindre efterlever reglerne, findes på EU's indre marked. Da afgørelsen alene vedrører tilbagetrækning og tilbagekaldelse af de pågældende produkter, forvrider den markedet, eftersom lignende maskiner fra andre fabrikanter fortsat tillades på EU' indre marked.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1960 af 10.12.2018 om en beskyttelsesforanstaltning truffet af Sverige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF for at forbyde markedsføring af en type keglerejsningsmaskine og et supplerende sæt til anvendelse sammen med denne type keglerejsningsmaskine, der fremstilles af Brunswick Bowling & Billiards, og for at trække allerede markedsførte maskiner tilbage (meddelt under nummer C(2018) 8253) (EUT L 315 af 12.12.2018, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17.5.2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9.7.2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Sag anlagt den 11. marts 2019 — European Union Copper Task Force mod Kommissionen**(Sag T-153/19)**

(2019/C 155/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Union Copper Task Force (Essex, Det Forende Kongerige) (ved advokaterne I. Moreno-Tapia Rivas og C. Vila Gisbert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1981 ⁽¹⁾ annulleres for så vidt som den fornyede godkendelsen af kobberforbindelser som kandidater til substitution på et ulovligt grundlag.
- Retsvirkningerne af annullationen udvides til at omfatte Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/408 ⁽²⁾ for så vidt som den gennemførte artikel 80, stk. 7, i forordning nr. 1107/2009 og optog kobberforbindelser på listen over aktivstoffer, som er kandidater til substitution.
- Det fastslås, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1981 tilsidesatte proportionalitetsprincippet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1981 fornyede godkendelsen af kobberforbindelser som kandidater til substitution på et ulovligt grundlag. Navnlige:
 - tilsidesætter artikel 24 og bilag II, punkt 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾ EU-retten, fordi:
 - i) Videnskabelige beviser indikerer, at PBT-kriterier, og navnlig persistens, ikke er passende for kobber.
 - ii) Anvendelsen af PBT-kriterier på uorganiske stoffer ikke er i overensstemmelse med andre dele af lovgivningen, som er blevet implementeret inden for området regulerede kemiske stoffer.
 - iii) Hvad angår kandidater for substitution går anvendelsen af PBT-kriterierne på kobberforbindelser videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål, der tilsigtes med forordning (EF) nr. 1107/2009. Derudover fejlfortolkede forordning (EF) nr. 1107/2009 forsigtighedsprincippet.

2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 er retsstridig i forbindelse med kvalificeringen af kobberforbindelser som kandidater til substitution.
3. Tredje anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1981 tilsidesætter proportionalitets-princippet.

-
- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1981 af 13.12.2018 om fornyelse af godkendelsen af aktivstofferne kobberforbindelser som kandidater til substitution, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2018, L 317, s. 16).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 af 11.3.2015 om gennemførelse af artikel 80, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution (EUT 2015, L 67, s. 18).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 11. marts 2019 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-154/19)

(2019/C 155/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZU (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EU-Udenrigstjenestens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 30. november 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 27. juli 2018, for så vidt som der heri sker et stiltiende afslag på hans udgiftsbilag af 26. februar 2018.
- Tjenesten for EU's Optræden Udadtil tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført et enkelt anbringende om manglende overholdelse af gældende bestemmelser i tjenstemandsvedtægten (bl.a. vedtægtens artikel 12a, artikel 56 og artikel 71) og tilsidesættelse af artikel 31, stk. 1 og 2, artikel 41, stk. 1, og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af princippet om »passende tid«, af princippet om god forvaltning og af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning (spild af EU-ressourcer), magtmisbrug og skjuling af beviser, tilsidesættelse af reglerne for godtgørelse af rejseudgifter, manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet, anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af omsorgspligten og udeladelse af prima facie-elementer, som fremgår af sagsøgerens klage baseret på vedtægtens artikel 90, stk. 2.

Sag anlagt den 12. marts 2019 — AP mod EIF**(Sag T-155/19)**

(2019/C 155/62)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* AP (ved advokat L. Levi)*Sagsøgt:* Den Europæiske Investeringsfond (EIF)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af sagsøgtes afgørelser af 30. august 2018 og af 3. oktober 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgninger af 20. juni 2018.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de beløb, der er fastsat i tjenstemandsvedtægtens artikel 33, med tilbagevirkende kraft fra den 1. april 2018, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 procentpoint, indtil fuld betaling er modtaget af sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det ikke-økonomiske tab, idet denne efter ret og billighed kan opgøres til mindst 20 000 EUR.
- EIF tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgerens sygdom medførte en suspendering af opsigelsesperioden og anvendelse af socialsikringsordningen. Sagsøgeren har gjort gældende, at det modsatte ville udgøre en tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægten, af omsorgspligten og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 2. Med det andet anbringende gøres gældende, at afvisningen af at acceptere en tilbagetrækning af sagsøgerens opsigelse tilsidesætter omsorgspligten.
-

Sag anlagt den 14. marts 2019 — Bog-Fran mod EUIPO — Fabryki Mebli »Forte« (Furniture)**(Sag T-159/19)**

(2019/C 155/63)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Mikosza)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Fabryki Mebli »Forte« S.A. (Ostrów Mazowiecka, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Fabryki Mebli »Forte« S.A.*Det omtvistede design:* EU-design nr. 1 384 002-0034.*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. januar 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 291/2018-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og begæringen om ugyldighedserklæring tages til følge.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 14. marts 2019 — LTTE mod Rådet**(Sag T-160/19)**

(2019/C 155/64)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Danmark) (ved advokaterne A. van Eik og T. Buruma)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har for Retten nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at en mindre indgribende foranstaltning end opretholdelse på EU-listen over terrororganisationer er begrundet i denne sag.

Sagsøgeren har desuden nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne tillagt renter, hvis sats vil blive præciseret på et senere tidspunkt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet sidstnævnte ikke kan kvalificeres som en terroristgruppe som defineret i artikel 1, stk. 3, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP ⁽²⁾.
2. Andet anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet der ikke er blevet truffet nogen afgørelse af en kompetent myndighed som påkrævet i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP.
3. Tredje anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet Rådet ikke har foretaget en behørig fornyet gennemgang som påkrævet i henhold til artikel 1, stk. 6, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP.
4. Fjerde anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet ikke er blevet overholdt.
5. Femte anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF ikke er blevet overholdt.
6. Sjette anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, idet sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 af 8.1.2019 om ændring og ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2018/1084 (EUT L 6 af 9.1.2019, s. 6).

⁽²⁾ Rådets fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93).

Sag anlagt den 14. marts 2019 — Tempus Energy Germany og T Energy Sweden mod Kommissionen

(Sag T-167/19)

(2019/C 155/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Tempus Energy Germany GmbH (Berlin, Tyskland) og T Energy Sweden AB (Göteborg, Sverige) (ved advokaterne D. Fouquet og J. Derenne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 7. februar 2018 om den påtænkte Polish Capacity Mechanism (SA.46100, C(2018) 601 final) ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at undlade at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure efter anmeldelsen af den påtænkte Polish capacity mechanism tilsidesatte artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, i forordning 2015/1589 ⁽²⁾, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt foretog en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen i strid med artikel 296 TEUF undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ EUT 2018, C 462, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9.)

Sag anlagt den 19. marts 2019 — Style & Taste mod EUIPO — The Polo/Lauren Company (Gengivelse af en polospiller)

(Sag T-169/19)

(2019/C 155/66)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Style & Taste, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat L. Plaza Fernández-Villa)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: The Polo/Lauren Company LP

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (Gengivelse af en polospiller) — registreringsansøgning nr. 4 049 201

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. januar 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1272/2018-5)

Påstande

— Det fastslås, at industridesign nr. 24087 bestod forud for EF-varemærke nr. 4 049 201 og det fastslås følgelig, at EF-varemærke nr. 4 049 201, der tilhører PRL, ikke er nyt i henhold til de gældende bestemmelser, hvorfor nævnte EF-varemærke erklæres ugyldigt.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 207/2009

— Tilsidesættelse af de interne bestemmelser på området for retsbeskyttelse af industridesign og af lovgivningen om intellektuel ejendomsret.

Sag anlagt den 20. marts 2019 — Sherpa Europe mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Sag T-170/19)

(2019/C 155/67)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Sherpa Europe, SL (Erando, Spanien) (ved advokat M. Esteve Sanz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sherpa Europe, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SHERPA NEXT — registreringsansøgning nr. 12 891 495

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. december 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 523/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten og ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 47, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 5. marts 2019 — Buck mod EUIPO — Unger Holding (BUCK)

(Sag T-311/18) ⁽¹⁾

(2019/C 155/68)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA